

LECTIO DIVINA SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Mk 10, 2-16

Évközi 27. vasárnap („B” év)

Amit Isten egybekötött, azt ember ne válassza szét!

PÉCSI EGYHÁZMEGYE
„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29,11)

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

Amit Isten egybekötött, azt ember ne válassza szét!

Abban az időben: A farizeusok odamentek Jézushoz és megkérdezték: „Szabad-e a férjnek elbocsátania a feleségét?” Próbára akarták ugyanis tenni. Ő azonban kérdéssel válaszolt: „Mit parancsolt nektek Mózes?” Azt felelték: „Mózes megengedte, hogy válólevelet írjunk és elváljunk.” Jézus folytatta: „A ti szívetek keménysége miatt írta nektek ezt a parancsot. Isten azonban a teremtés kezdetén férfit és nőt alkotott. Az ember ezért elhagyja apját, anyját, a feleségéhez csatlakozik, és ketten egy test lesznek. Ettől kezdve többé már nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassza szét.” Otthon tanítványai ismét megkérdezték őt ezzel kapcsolatban. Ezt válaszolta: „Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el ellene. Ha pedig a feleség hagyja el férjét, és máshoz megy, házasságot tör.”

Kisgyermeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét. A tanítványok azonban elutasították őket. Amikor Jézus meglátta ezt, megharagudott, és ezt mondta nekik: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony, mondom nektek: Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy gyermek, nem megy be oda.” Azután ölébe vette a gyermekeket, és kezét rájuk téve megáldotta őket.

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

² Καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι ἐπηρώτων αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν.

És odajöve farizeusok próbára téve őt megkérdezték őt, hogy szabad-e a férfinak elbocsátania az asszonyt.

³ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς;

Ő pedig válaszolva mondta nekik: „Mit parancsolt meg nektek Mózes?”

⁴ οἱ δὲ εἶπαν· Ἐπέτρεπεν Μωϋσῆς βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι.

Ők pedig mondták: „Mózes megengedte a házassági elbocsátó okirat írását és az elbocsátást.”

⁵ ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην.

Jézus pedig mondta nekik: „A keményszívűségeteknek megfelelően írta nektek ezt a parancsot.

⁶ ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς·

A teremtés kezdetétől pedig férfinek és nőnek teremtette őket:

⁷ ἔνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα ἵνα προσκολληθῆσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

Emiatt el fogja hagyni az ember az apját és az anyját, és szilárdan ragaszkodni fog a feleségéhez,

⁸ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ μία σὰρξ·

és a kettő egy testté lesz: úgyhogy már nem kettő, hanem egy test.

⁹ ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

Amit tehát az Isten összekötött, ember ne válassa szét.”

¹⁰ Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου ἐπηρώτων αὐτόν.

És otthon a tanítványok ismét megkérdezték őt erről.

¹¹ καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην μοιχᾶται ἐπ’ αὐτήν·

És mondja nekik: „Aki elbocsátja a feleségét, és mást vesz el feleségül, házasságot tör vele.

¹² καὶ ἐὰν αὐτὴ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς γαμήσῃ ἄλλον μοιχᾶται.

És ha ő bocsátja el a férjét, és máshoz megy férjhez, házasságot tör.”

¹³ Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα αὐτῶν ἄψηται οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

És gyermekeket hoztak oda hozzá, hogy érintse meg őket, de a tanítványok leszidták őket.

¹⁴ ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Látva pedig Jézus, bosszankodott és mondta nekik: „Hagyjátok a gyermekeket hozzám jönni, ne gátoljátok meg őket, ugyanis ilyeneké az Isten királysága.

¹⁵ ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

Bizony mondom nektek, aki nem fogadja be az Isten királyságát, mint egy gyermek, az nem megy be oda.”

¹⁶ καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτά.

És átölelve megáldotta őket, kezét rájuk téve.

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

² ET ACCEDENTES PHARISAEI INTERROGABANT EUM, SI LICET VIRO UXOREM DIMITTERE, TENTANTES EUM.

² A farizeusok is odamentek és megkérdezték: "El szabad a férjnek bocsátania a feleségét?" Próbára akarták ugyanis tenni.

² A farizeusok odajárultak hozzá, s hogy próbára tegyék, megkérdezték tőle: »Szabad-e a férfinak elbocsátani a feleségét?«

² Akkor a farizeusok ezzel a kérdéssel léptek hozzá: „Szabad-e a férfinak elbocsátania feleségét?” Próbára akarták ugyanis tenni.

² És a farizeusok hozzámenvén megkérdezték tőle, ha szabad-e férjnek feleségét elbocsátani, kísértvén őt.

² Ekkor farizeusok jöttek, és megkérdezték, szabad-e egy férfinak elbocsátania a feleségét. Ezzel akarták próbára tenni.

³ AT ILLE RESPONDENS DIXIT EIS: “QUID VOBIS PRAECEPTUM MOYSES?”.

³ De ő kérdéssel válaszolt: "Mit parancsolt nektek Mózes?"

³ Ő így felelt nekik: »Mit parancsolt nektek Mózes?«

³ Ő azonban megkérdezte: „Mózes mit parancsolt nektek?”

³ Ő pedig felelvén, monda nekik: Mit parancsolt nektek Mózes?

³ Így válaszolt nekik: – Mit parancsolt nektek Mózes? Azok azt mondták: –

⁴ QUI DIXERUNT: “MOYSES PERMISIT LIBELLUM REPUDIUM SCRIBERE ET DIMITTERE”.

⁴ "Mózes megengedte, hogy válólevelet írva elküldjük az asszonyt" - felelték.

⁴ Erre azt mondták: »Mózes megengedte, hogy válólevelet írjunk és elbocsássuk«.

⁴ „Mózes megengedte a válólevéllel történő elbocsátást”, válaszolták.

⁴ Ők pedig mondának: Mózes megengedte, hogy válólevelet írjunk, és elváljunk.

⁴ Mózes megengedte a válólevél írását és az elbocsátást – mondták.

⁵ IESUS AUTEM AIT EIS: “AD DURITIAM CORDIS VESTRI SCRIPSIT VOBIS PRAECEPTUM ISTUD.

⁵ Jézus folytatta: "Szívetek keménysége miatt írta ezt a parancsot.

⁵ Erre Jézus azt válaszolta nekik: »A ti keményszívűségeitek miatt írta nektek e parancsot.

⁵ Jézus erre kijelentette: „Mózes keményszívűségtek miatt adta ezt az engedményt.

⁵ És Jézus felelvén, monda nekik: A ti szívetek keménysége miatt írta nektek ezt a parancsolatot;

⁵ Jézus erre így szólt hozzájuk: – Szívetek keménysége miatt írta nektek ezt a parancsolatot.

⁶ AB INITIO AUTEM CREATURAE MASCULUM ET FEMINAM FECIT EOS.

⁶ De Isten a teremtés kezdetén férfit és nőt alkotott.

⁶ A teremtés kezdetén azonban Isten férfivá és nővé alkotta őket. 7

⁶ Kezdetben, a teremtéskor Isten férfinak és nőnek teremtette őket.

⁶ De a teremtés kezdete óta férfivá és asszonnyá teremté őket az Isten.

⁶ Viszont a teremtés kezdete óta az embert férfivá és nővé teremtette Isten.

⁷ PROPTER HOC RELINQUET HOMO PATREM SUUM ET MATREM ET ADHAEREBIT AD UXORERN SUAM,

⁷ Az ember ezért elhagyja apját, anyját, a feleségéhez ragaszkodik,

⁷ . Így már nem ketten vannak, hanem egy test.

⁷ *Az ember ezért elhagyja atyját és anyját, feleségéhez csatlakozik s a kettő egy test lesz.*

⁷ *Annakokáért elhagyja az ember az ő atyját és anyját; és ragaszkodik a feleségéhez,*

⁷ *Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, [és ragaszkodik feleségéhez]*

⁸ ET ERUNT DUO IN CARNE UNA; ITAQUE IAM NON SUNT DUO SED UNA CARO.

⁸ és ketten egy test lesznek. Ettől kezdve többé már nem két test, hanem csak egy.

⁸ *Úgyhogy már nem ketten vannak, hanem csak egy test.*

⁸ *És lesznek ketten egy testté! Azért többé nem két, hanem egy test.*

⁸ és lesznek ketten egy testté, úgyhogy ők többé már nem két test, hanem egy.

⁹ QUOD ERGO DEUS CONIUNXIT, HOMO NON SEPARET”.

⁹ Amit tehát Isten összekötött, azt ember ne válassza szét."

⁹ Amit tehát Isten egybekötött, azt ember szét ne válassza!«

⁹ *Amit tehát Isten egybekötött, ember szét ne válassza.”*

⁹ *Annakokáért a mit az Isten egybe szerkesztett, ember el ne válassza.*

⁹ Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassza szét!

¹⁰ ET DOMO ITERUM DISCIPULI DE HOC INTERROGABANT EUM.

¹⁰ Otthon tanítványai ismét efelől kérdezgették.

¹⁰ Odahaza a tanítványai ismét megkérdezték őt erről a dologról.

¹⁰ *Otthon tanítványai ismét érdeklődtek e dolog felől.*

¹⁰ *És odahaza az ő tanítványai ismét megkérdezik őt e dolog felől.*

¹⁰ Otthon ismét megkérdezték erről a tanítványai.

¹¹ ET DICIT ILLIS: “QUICUMQUE DIMISERIT UXOREM SUAM ET ALIAM DUXERIT, ADULTERIUM COMMITTIT IN EAM;

¹¹ Ezt válaszolta: "Aki elküldi feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el ellene.

¹¹ Azt felelte nekik: »Aki elbocsátja a feleségét és másikat vesz, házasságtöréssel vét ellene.

¹¹ *Ő megmagyarázta nekik: „Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtöréssel vét ellene.*

¹¹ *Ő pedig monda nekik: A ki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el az ellen.*

¹¹ Ezt mondta nekik: – Aki elbocsátja feleségét, és mást vesz el feleségül, az házasságtörést követ el ellene;

¹² ET SI IPSA DIMISERIT VIRUM SUUM ET ALII NUPSERIT, MOECHATUR”.

¹² Ha pedig a feleség hagyja el férjét és máshoz megy, házasságot tör."

¹² És ha az asszony elhagyja férjét és máshoz megy, házasságot tör.«

¹² *Ha pedig a nő hagyja el férjét és máshoz megy, szintén házasságtörést követ el.”*

¹² *Ha pedig a feleség hagyja el a férjét és mással kel egybe, házasságtörést követ el.*

¹² és ha az asszony bocsátja el férjét, és máshoz megy férjhez, szintén házasságtörést követ el.

¹³ ET OFFEREBANT ILLI PARVULOS, UT TANGERET ILLOS; DISCIPULI AUTEM COMMUNABANTUR EIS.

¹³ Kisgyerekeket hoztak hozzá, hogy érintse meg őket. De a tanítványok elutasították őket.

¹³ Ekkor kisgyerekeket vittek hozzá, hogy érintse meg őket; de a tanítványok elkergették azokat, akik hozták őket.

¹³ *Akkor gyermekeket hoztak hozzá, hogy rájuk tegye a kezét. De a tanítványok elutasították őket.*

¹³ *Ekkor gyermekeket hozának hozzá, hogy illesse meg őket; a tanítványok pedig feddik vala azokat, a kik hozák.*

¹³ Ekkor kisgyerekeket vittek hozzá, hogy érintse meg őket, a tanítványok azonban rájuk szóltak.

¹⁴ AT VIDENS IESUS, INDIGNE TULIT ET AIT ILLIS: “SINTE PARVULOS VENIRE AD ME. NE PROHIBUERITIS EOS; TALIAM EST ENIM REGNUM DEI.

¹⁴ Amikor Jézus észrevette, helytelenítette. "Hagyjátok - mondta -, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, hisz ilyeneké az Isten országa.

¹⁴ Ezt látva Jézus haragra gerjedt, és azt mondta nekik: »Engedjétek hozzám jönni a kisgyerekeket, és ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.

¹⁴ *Amikor Jézus ezt látta, megneheztelt rájuk és így szólt: „Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek és ne tartsátok vissza őket, mert ilyeneké az Isten országa.*

¹⁴ *Jézus pedig ezt látván, haragra gerjede és monda nekik: Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa.*

¹⁴ Amikor ezt Jézus észrevette, haragra lobbant, és így szólt hozzájuk: – Engedjétek hozzám jönni a kisgyerekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké Isten országa!

¹⁵ AMEN DICO VOBIS: QUIQUIS NON RECEPERIT REGNUM DEI VELUT PARVULUS, NON INTRABIT IN ILLUD”.

¹⁵ Bizony mondom nektek, aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy gyermek, nem jut be oda."

¹⁵ Bizony, mondom nektek: aki nem fogadja Isten országát úgy, mint a kisgyermek, nem megy be oda.«

¹⁵ *Bizony mondom nektek, aki az Isten országát nem úgy fogadja, mint a gyermek, nem megy be oda.”*

¹⁵ *Bizony mondom néktek: A ki nem úgy fogadja az Isten országát, mint gyermek, semmiképen sem megy be abba.*

¹⁵ Bizony, mondom nektek: aki nem úgy fogadja Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképp sem megy be oda.

¹⁶ ET COMPLEXANS EOS BENEDICEBAT IMPONENS MANUS SUPER ILLOS.

¹⁶ Azután megölelte, és kezét rájuk téve megáldotta őket.

¹⁶ Azután karjaiba vette őket, rájuk tette a kezét, és megáldotta őket.

¹⁶ *Azután ölébe vette őket és rájuk téve kezét megáldotta őket.*

¹⁶ *Aztán ölébe vevé azokat, és kezét rájuk vetvén, megáldá őket.*

¹⁶ Ekkor átölelte és kezét rájuk téve megáldotta őket.

1.3. BEHATÁROLÁS

Az epizódot az evangélista Jézusnak és tanítványainak a Jeruzsálem felé vezető útja során írja le (Mk 10,1-). A tömegtől körülvéve a farizeusok kérdésére válaszol, illetve ezt követően egy házban tanít a házasság felbonthatatlanságáról (Mk 10,2-12). Ehhez szorosan kapcsolódik a gyermekekkel való találkozása, hiszen ugyanabba a házba hozzák őket. A házasság és a kisdetek kapcsán a családról tanít a Mester. Így e két epizód szorosan összefügg egymással, érdemes együtt szemlélni őket (Mk 10,2-16).

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

– Márk Jézus lelkületéről feltárja, hogy tud bosszankodni is, ha igazságtalanságot tapasztal (Mk 10,14). Illetve mutatja, hogy a Mester hangsúlyozva a Teremtő eredeti szándékát, leleményesen és bátran megfelel a farizeusok kérdésére (Mk 10,3-9).

– Márk nyomatékosítja, hogy az Úr gyengéden fordul a kicsinyek felé: átöleli és megáldja azokat, akiket abban a korban sokan elutasítottak (Mk 10,16).

– Továbbá hangsúlyozza az evangélista a házasság felbonthatatlanságát, vagyis az egy férfi és egy nő házasságán alapuló család fontosságát (Mk 10,5-9.11-16).

– Végül pedig rámutat arra a gyermeki bizalomra és nyitottságra is, ahogy az embernek viszonyulnia kell Istenhez, hogy részese lehessen Isten országának (Mk 10,15).

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

σκληροκαρδίαν (szklérokárdián): keményszívűség, konokság (Mk 10,5)

Az ószövetségi Szentírásban a „keményszívűség” azt a konok magatartást jelöli, amikor az ember nem akar a prófétára, illetve Istenre hallgatni, s aszerint cselekedni (Ez 3,7). Ennek következménye, hogy aki így tesz, az nem talál rá az igazi boldogságra (Péld 17,20), illetve nem jut be az ígért földjére (Sir 16,10). Ezért bátorít Mózes és Jeremiás is arra, hogy „metéljék körül” a keményszívűségüket a hallgatóik (MTörv 10,16; Jer 4,4), vagyis figyeljenek oda az Úr szavára, és aszerint formálják életüket.

Az Újszövetségben ez a kifejezés a házassági elbocsátó dokumentum összefüggésében kerül elő, aminek kapcsán Jézus azt mondja, hogy az emberek keményszívűsége miatt engedte meg a házastárs elbocsátásának a lehetőségét Mózes (MTörv 24,1-4), de ez nincs összhangban a Teremtő eredeti szándékával (Mt 19,8; Mk 10,5). Vagyis a Mester arra ösztönzi a jelenlévőket ezzel, hogy térjenek vissza Isten kezdeti tervéhez: „metéljék körül” az engedetlenségtől és az önzéstől megkérgesedett szívüket, s hallgassanak az Úr Szavára (vö. Zsid 3,7-8), és annak fényében döntsenek és cselekedjenek, hiszen a szív a döntés központja s „székhelye”.

ἐνανκαλισάμενος (enánkáliszámenosz): átölelve (Mk 10,16)

Ez a szó csak a Márk-evangéliumban fordul elő az Újszövetségben, s mindkét alkalommal Jézus és a kisgyermek kapcsán (Mk 9,36; Mk 10,16). Isten gyengédségét fejezi ki: az Isten Fia megérinti, átkarolja a legkisebbeket, jelezve ezzel azt, hogy Ő közel kíván lenni mindenkihez, különösen a leggyengébbekhez. Szemlélendő és ünneplendő misztérium ez: Isten átöleli az embert, és karját oltalmazón fölötte tartja:

„Elölről és hátulról közrefogsz, s a kezed fölöttem tartod. Csodálatos ezt tudnom, olyan magas, hogy meg sem értem.” (Zsolt 139/138/, 5-6). Ez a titok arra hív, hogy az ember is forduljon ezzel a gyengédséggel embertársa felé.

κατευλόγει (káteulogei): megáldotta, áldást mondott (Mk 10,16)

Ez a kifejezés csak itt található meg az újszövetségi Szentírásban, ami által még hangsúlyosabbá válik ez az igehely (Mk 10,16). Jézus megáldja a gyermekeket, akiket átölel.

Érdekes kapcsolatot mutat ezzel a perikópával az az ószövetségi epizód, amikor Tóbit – ugyanezzel a szóval- megáldja fiának, Tóbiásnak ifjú feleségét, Sárát: „*áldást mondott rá ezekkel a szavakkal: >Isten hozott, leányom! Legyen áldott a te Istened, aki hozzánk vezetett téged, leányom! Lépj be a te otthonodba egészségben, áldással és örömmel, jöjj leányom!<*” (Tób 11,17). Vagyis a feleség áldás a férj számára, s a férfi ezért sem bocsáthatja el feleségét (vö. Mk 10,11-12). Hasonlóan a gyermek is Isten ajándéka és áldása, akit a szülőknek mindig ennek fényében kell fogadniuk és elfogadniuk.

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok Márk evangéliumán belül

Mk 9,36-37 Aztán odahívott egy gyereket, közéjük állította, majd ölébe vette, s folytatta: „Aki befogad egy ilyen gyereket az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött engem.”

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mt 5,31-32 „Ezt is előírták: >Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet.< Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – hacsak nem paráznasága miatt –, okot ad neki a házasságtörésre. S aki elbocsátottat vesz feleségül, házasságot tör.”

Mt 18,3 s azt mondta: „Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába.”

Mt 19,3-9 Akkor odamentek hozzá a farizeusok, hogy próbára tegyék. Ezt kérdezték: „El szabad a férfinak bármilyen okból bocsátania a feleségét?” Így felelt: „Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette őket, és azt mondta: Ezért a férfi elhagyja apját, anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és egy test lesz a kettő? Most már többé nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassa szét.” De azok mondták: „Miért adta akkor Mózes azt a parancsot, hogy elbocsátáskor adjunk válólevelet?” „Mózes szívetek keménységére való tekintettel engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeket – felelte –, de kezdetben nem így volt. Mondom nektek: aki elbocsátja feleségét – hacsak nem paráznasága miatt –, és mást vesz el, házasságot tör. Aki elbocsátott nőt vesz el, szintén házasságot tör.”

Mt 19,13-15 Akkor gyermekeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét és imádkozzék fölöttük. A tanítványok elutasították őket. Jézus azonban így szólt: „Hagyjátok csak a gyermekeket, ne akadályozzátok meg őket, hadd jöjjenek hozzám, hisz ilyeneké a mennyek országa!” Azzal rájuk tette kezét, s elment onnét.”

Lk 9,47 Jézus szívük gondolatainak láttán odahívott egy gyereket, maga mellé állította

Lk 16,18 Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságot tör, és az is házasságot tör, aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el.

Lk 18,15-17 Gyermekeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét. Amikor a tanítványok észrevették, elutasították őket. Jézus azonban odahívta őket. „Hagyjátok – mondta –, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, mert ilyeneké az Isten országa. Bizony mondom nektek, hogy aki Isten országát nem úgy fogadja, mint a gyermek, az nem jut be oda.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Ter 1,27 Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket.

Ter 2,24 Ezért a férfi elhagyja apját és anyját és feleségéhez ragaszkodik, s a kettő egy test lesz.

Ter 5,2 Férfinak és nőnek teremtette őket, megáldotta, s azon a napon, amelyen alkotta, embernek nevezte őket.

MTörv 24,1.3 Tegyük föl, hogy valaki feleséget vesz, együtt hál vele, de aztán nem talál tetszésre nála az asszony, mert valami taszítót fedez föl rajta. Válólevelet ír hát neki, kezébe adja, és elbocsátja házából.” “A másik ember azonban szintén elfordul tőle, válólevelet ír, kezébe adja, s elküldi házából. (Vagy meghal az a második ember, aki feleségül vette.)

1Kor 6,16 Isten mentsen! Nem tudjátok, hogy aki tisztátalannal egyesül, az egy testté lesz vele? Az Írásban ugyanis ez áll: Ketten egy testté lesznek.

1Kor 7,10-11 A házásoknak meg nem én parancsolom, hanem az Úr: A feleség ne hagyja el férjét. Ha mégis elhagyná, maradjon férj nélkül, vagy béküljön ki férjével. A férfi se bocsássa el feleségét.

1Kor 7,13 S ha valamelyik asszonynak hitetlen férje van, és az szívesen marad vele, ne hagyja el férjét.

Ef 5,31 Ezért az ember elhagyja apját, anyját, feleségével tart, és a kettő egy test lesz.

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Aranyszájú Szent János: Krisztus Urunk, amikor a házasságról beszél, szintén nem a Törvény eltörlésén fáradozik, hanem annak megújításán. Amikor azt feleli: „A ti szívetek keménysége miatt írta nektek e parancsot. A teremtés kezdetén azonban Isten férfivá és nővé alkotta őket. Ezért az ember elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy testté lesz.” Az eredeti rendeltetését adja a házasságnak, amely magától az Atyától származik. Eszerint a férjnek és a feleségnek egymáshoz hűségesnek kell lennie, s egymás mellett ki kell tartania. Ha a férfi, elvehetne elbocsátott asszonyt vagy járhatna másik asszonyhoz, akkor a Teremtés könyvében Éva mellett még más nőkről is olvashatnánk, de ott egy férfi van és egy nő, akik egy testté lesznek. Az Úr Jézus pedig azt is megmutatja, hogy mindez Istentől származik. Nem azt mondja, hogy ne hagyj ott, ne válj el tőle, hanem: „Amit tehát Isten egybekötött, azt ember szét ne válassza!” Ebben születik meg szintén az Úrtól rendelt egység: „Ezért az ember elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy testté lesz. Így már nem ketten vannak, hanem egy test.” Mi következik mindezekből? Aki megtöri a házasságot, két dolog ellen vét: az Isten törvénye ellen, aki maga rendelte el a házasság felbonthatatlanságát, ugyanakkor a természet ellen is, hiszen az előbbiből kifolyólag a kettő már egy test.

Szent Bédá: Más szóval, ha nincs bennetek ártatlanság és belső tisztaság, mint a gyermekekben, nem tudtok bemenni a mennyek országába. Parancsba kaptuk tehát, hogy úgy fogadjuk be Isten országát, vagyis az evangélium tanítását, mint a kisgyermek, mert a

gyerekek nem mondanak ellen a tanítójuknak, aki oktatja őket, nem is szegeznek szembe vele önálló okfejtést vagy gondolatmenetet, hanem bizalommal elfogadják, amit tanítanak nekik, és tisztelettel engedelmeskednek tanítóiknak. Nekünk is így kell befogadnunk az Úr szavait, egyszerű engedelmességgel, ellenszegülés nélkül.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

1602. A Szentírás a férfi és a nő Isten képére történt teremtésével kezdődik és a „Bárány menyegzőjének” látomásával (Jel 19,9) fejeződik be. A Szentírás az elsőtől az utolsó lapjáig beszél a házasságról és annak misztériumáról, alapításáról és értelméről, melyet Isten adott neki, eredetéről és céljáról, különböző megvalósulási formáiról az üdvösség történetében, a bűnből származó nehézségeiről és megújításáról „az Úrban” (1Kor 7,39), Krisztus és az Egyház új szövetségében.

1603. „A házastársi szeretet és élet bensőséges közösségét a Teremtő alapította és vette körül törvényeivel (...). Maga (...) Isten a házasság szerzője.” A házasságra szóló meghívás már a férfi és a nő természetében adva van, ahogyan ezek a Teremtő kezéből kikerültek. A házasság nem pusztán emberi intézmény, jóllehet a századok folyamán a különböző kultúrák, társadalmi struktúrák és szellemiségek szerint számtalan változáson ment keresztül. E változások nem tudták feledtetni a maradandó és általános vonásokat. Ennek az intézménynek a méltósága ugyan nem azonos fényességgel ragyog mindenütt, de minden kultúrában él a házastársi egység értéke iránti érzék. „A személy, valamint az emberi és a keresztény közösség üdvössége szorosan összefügg a házastársi és családi közösség jó állapotával.”

1605. A Szentírás elmondja, hogy a férfi és a nő egymásnak van teremtve: „Nem jó az embernek egyedül lennie” (Ter 2,18). A nő „hús az ő húsából”, azaz a férfival egyenrangú, egészen közel áll hozzá, Isten segítségével adta mellé, így képviseli Istent, aki a mi segítségünk. „Ezért a férfi elhagyja atyját és anyját, feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy test lesz” (Ter 2,24). Maga az Úr mutatta meg, hogy ez kettőjük életének fogyatkozhatatlan egységét jelenti, amikor arra emlékeztetett, mi volt a Teremtő terve „kezdetből”: „Így tehát már nem ketten vannak, hanem egy test”(Mt 19,6).

1606. A rosszat minden ember megtapasztalja környezetében és önmagában. E tapasztalat mutatkozik a férfi és a nő kapcsolatában is. Egységüket mindig fenyegette a megnemértés, az uralomvágy, a hűtlenség, a féltékenység és az összetűzések, melyek gyűlöletig és szakításig vezethetnek. Ez a rendetlenség kisebb vagy nagy fokú lehet, és kultúrák, korok és egyének szerint többé kevésbé legyőzhető; de úgy tűnik, egyetemes jellege vitathatatlan.

1607. Miként hitünk mondja, e rendetlenség, amelyet fájdalommal tapasztalunk, nem a férfi és a nő természetéből, nem is kapcsolatuk természetéből, hanem a bűnből származik. Az ősbűn – mint Istennel való szakítás – első következményként a férfi és a nő eredeti közösségének megtörését vonta maga után. Kapcsolatukat a kölcsönös vádaskodás

megzavarta; a Teremtőtől ajándékba kapott, kölcsönös vonzalmuk uralkodássá és ösztönös vágyakozássá silányult; a férfi és a nő szépséges hivatását a termékenységre, a sokasodásra és a föld fölötti uralomra a szülés fájdalmai és a kenyérkeresés fáradalma terheli.

1608. És mégis, a teremtés rendje a súlyos zavar ellenére fönmarad. A bűn által ütött sebek gyógyulásához a férfinak és a nőnek a kegyelem segítségére van szüksége, melyet Isten a maga végtelen irgalmában soha nem tagadott meg tőlük. E segítség nélkül a férfinak és a nőnek sohasem sikerülhet az életnek azt az egységét megvalósítani, amire Isten őket „kezdetől” teremtette.

1609. Isten a maga irgalmasságában nem hagyta magára a bűnös embert. A büntetések, melyeket a bűn maga után vont – a szülés kínjai, az „arcod verejtekével” (Ter 3,19) végzett munka –, segédeszközök is, melyek a bűn rossz következményeit korlátok között tartják. A bűnbeesés után a házasság segít legyőzni az ember önmagába zárkózását, az önzést, a gyönyör hajszolását, és segít megnyílni a másik felé, a kölcsönös segítségre, önmaga elajándékozására.

1612. Az Isten és az Ő népe, Izrael közötti házassági szövetség előkészítette azt az új és örök szövetséget, melyben Isten Fia – megtestesülésében és életének föláldozásában – valamiképpen az egész általa üdvözített emberi nemet magához kötötte, így készítve elő „a Bárány menyegzőjét”.

1613. Nyilvános élete kezdetén Jézus – Anyja kérésére – első csodáját egy menyegzős ünnepen cselekedte. Az Egyház nagy jelentőséget tulajdonít Jézus részvételének a kánai menyegzőn, mert bizonyítékot lát benne arra, hogy a házasság jó, és annak meghirdetését, hogy a házasság ezentúl Krisztus jelenlétének hatékony jele lesz.

1614. Jézus igehirdetésében félreérthetetlenül tanította a férfi és a nő egyesülésének eredeti értelmét, úgy, amint azt a Teremtő kezdetől akarta: a Mózes által adott engedmény az asszony elbocsátására vonatkozólag a szív keménységének tett engedmény volt; a férfi és a nő házassági egysége fölbonthatatlan – maga Isten kötötte össze: „Amit Isten egybekötött, ember szét ne válassa” (Mt 19,6).

1643. „A házastársi szeretet olyan egyetemességet hoz magával, amelyben a személy minden alkotóeleme helyet kap – a test és az ösztön igényei, az érzékek és az érzelmek erői, a lélek és az akarat vágyai –, s e szeretet arra a legszemélyesebb egyesülésre irányul, amely a testi egyesülésen túl nem mást, mint egy szívet és egy lelket hoz létre. Igényli azonban e végső, kölcsönös odaadás fölbonthatatlanságát és hűségét, valamint a termékenységre való nyitottságot. Egyszerűen minden természetes házastársi szeretet közös tulajdonságairól beszélünk, de olyan új tartalommal, amely e szerelmet nemcsak megtisztítja és megerősíti, hanem olyan magasságba emeli, ahol sajátosan keresztény értékek megnyilvánulása lesz.”

1644. A házastársak szeretete természeténél fogva megköveteli egész életüket átfogó személyes közösségük egységét és fölbonthatatlanságát: „Már többé nem két test, hanem csak egy” (Mt 19,6). „Arra hivatottak, hogy állandóan növekedjenek közösségükben a

házassági ígéret iránti mindennapos hűség, valamint a teljes és kölcsönös önátadás által.” Ez az emberi közösség megerősödik, megtisztul és tökéletesedik a Jézus Krisztussal való közösségben, amit a házasság szentsége ajándékozik. A közös hitélet és az Eucharisztia közös vétele által elmélyül.

1645. „Mind a férfi, mind a nő kölcsönös és teljes szeretetben elismerendő egyenlő személyi méltósága is nyilvánvalóvá teszi a házasságnak az Úrtól megerősített egységét.” A poligámia ellentétes ezzel az egyenlő méltósággal és a házastársi szeretettel, mely egyetlen és kizárólagos.

1648. Nehéznek, sőt lehetetlennek tűnhet egész életen át egy emberi személyhez kötődni. Ugyanakkor nagyon fontos hirdetni az örömhírt: Isten végleges és visszavonhatatlan szeretettel szeret bennünket, és a házastársak ebből a szeretetből részesülnek, ez a szeretet hordozza és támogatja őket, és lehetővé teszi, hogy hűségükkel Isten hűséges szeretetének tanúi legyenek. A házastársak, akik Isten kegyelmével teszik ezt a tanúságot gyakran igen nehéz körülmények között, megérdemlik az egyházi közösség hálás elismerését és támogatását.

1649. Vannak olyan helyzetek, amikor a házassági együttélés nagyon különböző okok miatt gyakorlatilag lehetetlenné válik. Ilyen esetekben az Egyház megengedi a házastársak fizikai különválását (ágytól, asztaltól való elválás), azt, hogy többé ne éljenek együtt. A külön élő házastársak házassága azonban Isten előtt továbbra is érvényes marad; nem szabadok új házasság megkötésére. Az ilyen nehéz helyzetben a legjobb megoldás, ha lehetséges, a kibékülés. A keresztény közösségnek segítenie kell ezeket az embereket, hogy ebben a helyzetben is keresztények maradjanak, hűségesek a fölbonthatatlan házassági kötelékhez.

2332. A szexualitás az emberi személyt minden szempontból érinti testének és lelkének egységében. Sajátosan az érzelmi életre vonatkozik, a szeretet és az élet továbbadásának képességére, általánosabban az alkalmasságra, hogy közösségi kapcsolatot teremtsen másokkal.

2335. Mindkét nem azonos méltósággal, de különböző módon Isten hatalmának és gyengédségének képmása. A férfi és a nő egysége a házasságban a Teremtő nagylelkűségének és termékenységének egyfajta utánzása a testben:”a férfi elhagyja apját és anyját, és feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy test lesz” (Ter 2,24). Ebből az egyesülésből származik minden emberi nemzedék.

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

FERENC PÁPA AMORIS LAETITIA KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSA

71. „Az Írás és a Hagyomány lehetőséget teremt, hogy bizonyos mértékben megismerjük a Szentháromságot, aki családias vonásokkal tárja fel magát előttünk. A család Isten képmása, (...) aki személyek szeretetközössége. Megkeresztelkedésekor az Atya hangja szeretett Fiának nevezi Jézust, és ebben a szeretetben megadatott nekünk, hogy felismerjük a Szentlelket (vö. Mk 1,1011). Jézus, aki kiengesztelt önmagában mindent, és

megváltotta az embert a bűntől, nemcsak visszavezette a házasságot és a családot az eredeti formájához, hanem a házasságot az ő Egyháza iránti szeretetének szentségi jelévé emelte (vö. Mt 19,1-12; Mk 10,1-12; Ef 5,21-32). A Krisztus által egybegyűjtött emberi családban visszakaptuk a Szentháromság »képét és hasonlatosságát« (vö. Ter 1,26). A Szentháromság az a misztérium, amelyből minden igazi szeretet fakad. Krisztustól az Egyházon keresztül a házasság és a család megkapja a Szentlélek kegyelmét, hogy tanúságot tegyen Isten szeretetéről.”

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

A mai *evangélium* (Mk 10,2-16) a házasság felbonthatatlanságáról és a gyermekek, valamint a gyermeki lelkület fontosságáról szól.

A *kezdőének* (Eszt 13, 9-11) a mindenség Urának nevezi meg Istent: „Te teremtettél mindent: az eget, a földet és mindent, amit az ég határa magába foglal; te vagy a mindenség Ura”, kapcsolódva az evangélium szavaihoz, melyben Jézus a teremtés kezdetére hivatkozik. Hasonlóképp az *olvasmányban* (Ter 2, 18-24) az ember teremtésének elbeszélését olvashatjuk, azt a szakaszt, melyből Jézus is idéz az evangéliumban: „Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, a feleségéhez ragaszkodik, és a kettő egy test lesz”. A *válaszos zsoltárban* (Zsolt 127, 1-6) a családi élet kerül a középpontba, s kiemelkedik a gyermekáldás kegyelmi, Istentől eredeztetett volta: „*Feleséged olyan, mint a termő szőlőtő, a te házad bensejében. Fiaid olyanok, mint az olajfacsemeték, úgy veszik körül asztalodat. Íme, ilyen áldásban részesül az az ember, aki féli az Urat*”. A *szentleckében* (Zsid 2, 9-11) is megjelenik a család motívuma, mivel az emberiséget mint testvéri, családi közösséget mutatja be: „Mert ugyanattól az egytől valók mind: a megszentelő és azok, akiket megszentelt. Ezért nem szégyelli testvérnek nevezni őket”.

Az *egyetemes könyörgések* középpontjában végig a családokért való közbenjárás áll. A *bevezető fohász* így szól: „Imádkozzunk, testvéreim, a mennyei Atyához, hogy családjaink életét szentelje meg a szeretet és szilárdítsa meg a hűség!”. Az első négy könyörgés a házastársakért és szülőkért („Add, Urunk, hogy a házastársak kölcsönös és áldozatos szeretettel boldogítsák egymást!; Add, Urunk, hogy a házastársak mindhalálig hűségben éljenek, és a családok együtt maradjanak!; Add, Urunk, hogy a szülők imádságos lelkülete és munkaszeretete igaz keresztény otthont teremtsen a családnak!; Add, hogy a szülők gyermekeiket mindig a jóra neveljék, és soha meg ne botránkoztassák!), az ötödik a gyermekekért imádkozik („Add, Urunk, hogy a gyermekek egész életükben szeretettel viszonzozzák szüleik jóságát!). A papi *záró könyörgés* a házasság Istentől akart voltát emeli ki: „Istenünk, ki az emberi nemet a házasság alapításával kívántad fenntartani, szenteld meg a keresztény családokat, hogy életük példaképpül szolgáljon a világnak! Krisztus, a mi Urunk által”.

A második *választható áldozási ének* (1 Kor 10, 17) az „egy test” motívumában kapcsolódik az evangéliumi szakaszhoz, azonban ez a szakasz már az Eucharisztia vonatkozásában beszél a hívek egységéről.

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ

Uram, te lettél a mi menedékünk (54)

http://nepenektar.hu/idoszak/evkozi_ido/liturgia/227/gr/871/uram-te-lettel-a-mi-menedekunk-domine-refugium-1

GITÁROS ÉNEKEK

Sillye Jenő: Boldog az ember

<https://www.youtube.com/watch?v=3vyOVihucWA>

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Tompa Mihály: Egy ifjú párhoz

Szíveteknek vágya bétölt,
Mi volna még álmatok:
Kik az oltár zsámolyánál
Kezet fogva állotok?

Külön, két kis bujdosó ér
Vala eddig éltetek,
Mely a sziklás rengetegben
Cél s kedv nélkül tévelyeg.

S egyesülten cseveg, csillog,
Hullámszik e gyors patak;
Kebelére önnnevelte
Virágszirmok hajlanak.

Szerelmetek tarka színnel
Rajzolgatja a jövőt;
Szép álmoként minden óra
Bűvös, bájos arcot ölt.

Szent húséget, boldogságot
Hagyjon hátra e varázs!
A fényes láng ellobog bár:
Maradjon meg a parázs! –

Idős pár a pályaudvaron

A pályaudvaron egy idős bácsi a feleségét várja. Mikor a nénike megérkezik, megölelik egymást:

„De jó, hogy végre megjöttél, úgy hiányoztál!” - szól a bácsi.

„De jó, hogy végre látlak, olyan hosszú volt ez a két nap!” - válaszol a néni.

A közelben álldogáló fiú, aki a barátnőjét várja, meghatódik a jelenet láttán és odalép hozzájuk:

„Ne tessék haragudni, önök mióta házasok?”

„Éppen 50 éve.” - hangzik a válasz.

„Remélem mi is ilyenek leszünk ötven év múlva a kedvesemmel.” - mosolyog a fiú. A bácsi odalép hozzá, megfogja a vállát és azt mondja:

„Fiatalember, maga ezt ne csupán remélje, hanem döntse el!”

Gyógyító szeretet

„Az a rossz - mondta az orvos-, hogy Galambos bácsinak elment az életkedve. Mindig akkor van baj, ha a beteg feladta a küzdelmet.” Majd hozzátette:

„Az élni akarás a legjobb orvosság.”

Az egyik nap Galambos bácsi maga mellé ültette a feleségét és azt mondta neki:

„Elmegyek, anyjuk. Nincs már nekem miért élnem.”

Galambos néni megfogta a férje lesoványodott, vékony kezét, és ránézett:

„Hát én? Én már nem számítok? Én értem nem érdemes élned?”

Az asszony hangjában annyi szeretet volt, hogy attól három haldokló is meggyógyult volna. Galambos bácsi meglepődött és arra gondolt, hogy ennél szebb szerelmi vallomást még fiatal korában sem mondott neki a felesége.

Amikor a doktor legközelebb eljött, fejcsóválva vallotta be Galambos néninek, hogy nem tudja mi történt, de a férje jobban van. Két hét után a bácsi felkelt az ágyból, a harmadik héten kiment az udvarra, egy hónap múlva pedig elkísérte a feleségét a boltba. Hazafelé még a teli szatyrot is ő akarta volna vinni, de az asszony ezt nem engedte.

Ettől kezdve együtt mentek mindenhol. Eleinte úgy jártak, hogy Galambos néni belekarolt a férjébe, aztán a karon fogásból kézen fogás lett, majd az, hogy egy-egy ujjukat összefűzték, mintha tizenéves kamaszok lettek volna. Mindig lassan lépegettek, mint akiknek rengeteg idejük van. Inkább csak sétáltak, andalogtak. A szemben jövők néha mosolyogtak rajtuk, de ők nem törődtek ezzel. Egyszer egy régi ismerős megállította őket és megkérdezte:

„Tán ifjú szerelmesek vagytok?” Galambos bácsi mosolyogva helyesbített:

„Öreg szerelmesek! S ez sokkal-sokkal többet jelent.”

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

– Mit jelent számomra a család? Védem-e, hirdetem-e a házasságon alapuló család értékét?

– Én miben vagyok keményszívű?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Mindenható, örök Isten, te mindig többet adsz nekünk, mint amit megérdemlünk és kívánhatunk. Áraszd ránk irgalmadat, bocsásd meg mindazt, amivel lelkiismeretünk vádol. És amit szinte már kérni sem merünk, add meg túláradó atyai jóságodból. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy sose felejtsem el, hogy átölelő karod biztonságában élhetek, s tudjam ezt a bizalomra ösztönző reményt másoknak is átadni. Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Amit Isten egybekötött, azt ember ne válassza szét! (Mk 10,2-16)

(Forrás: Catholicic)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézus engem is átölel, megáld. Ennek a bizonyosságnak a tudatában bátor reménnyel élhetek!
- Jézus a gyermekek és a gyengék, kicsinyek mellett áll!

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- Gyermeki bizalommal hagyatkozom rá Istenre, illetve gyengédséggel forduljak embertársaim felé!
- Őrizzem meg a gyermeki lelkületet!
- Maradjak hűséges házastársamhoz!

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Évközi 27. vasárnap („B” év)
Borítófotó © Cathopic

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Szent Ágoston és Szent Béda gondolatait a Bibba dei Padri olasz kiadvány alapján Rác Dávid fordította
Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Tompa Mihály: Egy ifjú párhoz – <https://www.eternus.hu/vers/3452>

Idős pár a pályaudvaron – www.bacsipisti.eoldal.hu/cikkek/tanulsagos-tortenetek--versek/idos-par-a-palyaudvaron.html

Gyógyító szeretet – <http://www.bacsipisti.eoldal.hu/cikkek/tanulsagos-tortenetek--versek/gyogyito-szeretet.html>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a *lectio divina* munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Lívia, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfallvi Ildikó, Rác Dávid, Rác Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2021

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu